

Het is de moeite waard te lijden en te vroeg te sterven als men veel heeft liefgehad.

Tot vroom aandenken aan MEVROUW
MARIE-THERESE DE CUBBER

echtgenote van de Heer **Leonce Menschaert**

geboren te Erwetegem op 4 januari 1927 en godvruchtig overleden in het Akademisch Ziekenhuis te Gent op 2 februari 1982, gesterkt door het H.

Sakrament der zieken, het Viaticum en de Apostolische zegen.

Gelukkig wie een mooie reis heeft ondernomen... Het was dan nog het Heilig Land, het land waar Jezus geboren is, als God-mens in liefde geleefd heeft, ook jong gestorven is maar verzezen als eerste onder velen. Al de bevrijdende, liefdevolle, aanmoedigende en toekomstgerichte woorden van de Heer Jezus, die Marie-Thérèse kende uit het evangelie, zullen haar terug in de geest en diep in het hart geklonken hebben toen zij de wegen bewandelde waar Jezus rondging al weldoende. « Komt allen tot Mij die onder lasten gebukt gaat », « Wie in Mij gelooft zal eeuwig leven hebben », « Ik ben gekomen niet om gediend te worden maar om te dienen », « Ik ben de Verrijzenis en het Leven ». Zij was waar Jezus leefde, waar hij leed, waar Hij stiert en als de Verzezene verscheen...

En zij zal gedacht hebben : Gij weet Heer dat ik met mijn echtgenoot Uw Woord zo goed mogelijk heb trachten te beleven... En zij zal gebeden hebben : Gij die alles kunt help mij, bescherm mijn gezin. Ik zou nog zoveel willen doen. Maar menselijk inzicht is geen goddelijk inzicht. God liet toe dat zij ten volle de weg van Jezus ging door het lijden, met de bittere kelk, maar een weg die ook leidt naar het volle Leven.

En als er iemand is die dit verdiend heeft, dan zal het wel Marie-Thérèse zijn. Zij was im-

mers als de sterke vrouw uit de bijbel, op wie haar man, haar kinderen en zovele andere kinderen en grote mensen steeds mochten rekenen. Rekenen op haar wijsheid, haar toewijding, haar diepe genegenheid en dienstbaarheid, zonder veel omhaal van woorden.

Ons verdriet is groot, want te vroeg is deze flinke vrouw van ons weggegaan. Wij zullen haar missen met haar eerlijkheid, haar oprechtheid, haar steeds werkzame en aandachtige werkzaamheid, haar gastvrijheid zonder perken.

Ook in haar ogen hebben wij de pijn gelezen om het nakend afscheid, want klagen deed ze niet om anderen geen pijn te doen. Want wanneer men ten volle zijn roeping tot eenheid in het huwelijk beleefd, tot verantwoordelijke liefde tot zijn kinderen, tot dienstbaarheid in de maatschappij, die zij zo intens beleefde in de chiro, dan beleefd men ook nog zo intens het verdriet van het scheiden...

Leon, op Lichtmis hebben wij afscheid genomen ; doe zoals Maria en bewaar alles in uw hart, al de kostbare herinneringen, die geen pijn maar een troost moeten zijn. Dierbare kinderen, gij weet hoe ik van U hield, wat ik voor u droomde ; bij de Heer blijf ik u nabij, dank ook voor het nieuwe leven die ik mocht zien ontluiken in mijn lieve kleinkinderen. Goede ouders, weet dat God steeds kracht schenkt om elk kruis te dragen. Beste broer, schoonbroer, schoonzusters en familieleden in gebed blijven wij verenigd. Mijn vrienden, mijn burens, beste chiro-leiding en kinderen, gij weet hoe ik u genegen was en wat ik van u verwachtte.

Uw dienaar laat Gij, Heer, nu naar uw woord in vrede gaan : haar ogen hebben thans uw Heil aanschouwd dat Gij voor alle volken hebt bereid.

**De families DE CUBBER, MENSCHAERT,
VAN HOORDE en VAN DEN BOSSCHE,**

danken U voor de blijken van deelneming.